

עפ"ת 4733/12/22 - דוד ונטורה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 4733-12-22 ונטורה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11152667702

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעורר דוד ונטורה ע"י ב"כ עוה"ד עו"ד דוד גולן
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד בת אל גססה
משיבים

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (ב' השופטת מ' כהן) לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 28.11.22 לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 15.11.22 בגדרו הורשע המערער בעבירה של החזקה או שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, לפי תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, בעת נהיגה ברכב ביום 9.8.21 בכביש 44.

בגזר הדין בו הוטלו על המערער 3 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס בסך של 5000 ₪, צוין כי מתחם הענישה בעבירה זו הוא **"קנס של מאות עד אלפי שקלים ובמקרה של עבירה חוזרת המתחם כולל רכיב של פסילה בפועל"**. בית משפט קמא הוסיף כי המערער צבר לחובתו 130 הרשעות תעבורה קודמות, ובכללן 25 הרשעות דומות בגין שימוש בטלפון, האחרונה מחודש אפריל 21, וכי **"במקרים נדירים מגיע לבית משפט נאשם עם עבר כה מכביד"**.

ב"כ המערער טען בבקשה כי לא הוצג אישור מסירה; כי בידי המערער "טענת הגנת מעולה", וכי העונש שהוטל מחמיר יתר על המידה, וכי עונשים מעין אלה מוטלים בעבירות של גרימת תאונה עם "חבלות של ממש".

בהחלטה מיום 1.12.22 נקבע כי נוכח אישור המסירה שהוצג, המערער קיבל לידיו את ההזמנה לדיון, וכי בקשתו אינה נתמכת בתצהיר. נוכח ההרשעות המרובות, ובכללן בעבירות דומות, העונש שהוטל סביר.

בהודעת הערעור חזר תחילה בא כוח המערער על הטענה לפיה לא הוצג אישור מסירה, ואולם עם הצגת האישור בדיון שנערך בפניי, נטען כי החתימה על האישור אינה של המערער. עוד נטען כי המערער הינו בעל חברת הובלה, שעיקר עיסוקו בנהיגה, ולא היה מקום להטלת עונש מכביד.

אין מקום לקבלת הערעור.

לכתב האישום שהוגש בבית משפט קמא צורף אישור מסירה החתום על פניו, על ידי המערער. הטענה החדשה כי החתימה על האישור אינה משתייכת למערער, דינה היה לעלות ולהתברר בבית משפט קמא, ואולם לא זו בלבד שהטענה לא הועלתה במועדה, אלא שגם לא הוצגה לה כל אסמכתא תומכת; משכך, לא ראיתי מקום לשעות לטענה

עמוד 1

זו, שנטענה בפניי כלאחר יד, שעה שעומדת מנגד החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי, ומשלא ניתן על ידי המערער כל הסבר לנסיבות החתימה, והמערער לא ערך במועד, בירור בדואר בעניין זה.

עוד אציין כי לא הועלתה כל טענה קונקרטית לגופה של עבירה, שניתן להתחשב בה.

בית המשפט קמא שנחשף למרשם התעבורתי, ציין את החומרה היחודית של עברו של המערער, ואכן, כפי שעלה מפירוט ההרשעות הקודמות, המערער אינו מפיק לקחים מכך שהוא חוזר ומבצע עבירות של שימוש בטלפון נייד בעת נהיגה, כמו גם עבירות רבות אחרות, וממשיך לסכן את הציבור בנהיגתו. בעונשים שהוטלו על ידי בית משפט קמא אין נוכח האמור, כל חומרה יוצאת דופן, ובוודאי שלא כזו המצדיקה התערבות ערכאת ערעור (השוו - רע"פ 7223/06, יהודה יולזרי נ. מדינת ישראל (12.9.06); רעפ 2011/21 עאדל טויל נ' מדינת ישראל (25.3.2021)).

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה עד יום 11.1.23 שעה 12:00.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.